

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/145/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1407226381
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1407226381.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt A. C. XXX, 2/ A. B., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt A. C., obaja zastúpení JUDr. Ester Bujnovská, advokátka, Záhoracka 5478/15B, 901 01 Malacky, proti žalovanému: A. D., nar. XX.X.XXXX, bytom E. XX, F., G. D., o nahradenie vyhlásenia vôle na uzavretie zmluvy, na odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Malacky, zo dňa 10.09.2021 č.k. 4C/121/2008-270, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku I. **p o t v r d z u j e.**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výroku II. **m e n í** tak, že žalovaný má proti žalobcom 1/ a 2/ zaviazaným spoločne a nerozdielne **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

III. Žalovaný má proti žalobcom 1/ a 2/ zaviazaným spoločne a nerozdielne **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie žalobu zamietol (výrok I.) a priznal žalovanému voči žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov prvoinstančného konania, odvolacieho konania, ako aj konania o predbežnom opatrení vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C/233/2007 vrátane odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 14Co/96/2008 v rozsahu 100 %, s tým, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť náhradu trov konania žalovanému spoločne a nerozdielne (výrok II.).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 44 ods. 1 a 2, § 50a ods. 1 a 2, § 512 ods. 1, § 575 ods. 1, § 575 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Pri posudzovaní dôvodnosti žalobcami podanej žaloby súd vychádzal z nespornej skutočnosti, že pôvodne žalovaná 1/ (H. D.) a žalovaný ako budúci predávajúci a žalobcovia 1/ a 2/ ako budúci kupujúci uzatvorili podľa § 50a Občianskeho zákonníka zmluvu, ktorou sa pôvodne žalovaná 1/ a žalovaný zaviazali do šiestich mesiacov od uzavretia zmluvy odpredať žalobcom 1/ a 2/ do ich bezpodielového spoluvlastníctva nehnuteľnosti vedené na Katastrálnom úrade v Bratislave, Správe katastra Malacky, zapísané na LV č. XXX, k. ú. A. C., a to pozemok parc. č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 588 m² s rodinným domom súp. č. XXX, postaveným na parc. č. XXX/X, ktoré nehnuteľnosti boli v podielovom spoluvlastníctve pôvodne žalovanej 1/ a žalovaného, so spoluvlastníckym podielom každého z nich o veľkosti 1/2 k celku, a to za kúpnu cenu 800 000 Sk. Nespornou bola i skutočnosť, že medzi pôvodne žalovanou 1/, žalovaným a žalobcami 1/ a 2/ k uzavretiu kúpnej zmluvy s náležitosťami dohodnutými v zmluve o budúcej zmluve v dojednanej lehote 6 mesiacov od jej uzavretia, t.j. do 05.12.2006, nedošlo a žalobcovia v zákonnej (1 ročnej lehote odo dňa, kedy mala byť budúca zmluva uzavretá), podali žalobu na

súd. Počas konania žalovaná 1/ dňa XX.XX.XXXX zomrela, preto súd prvej inštancie uznesením zo dňa 13.08.2020 č.k. 4C/121/2008-209 konanie voči pôvodne žalovanej 1/ zastavil. Súd prvej inštancie vychádzajúc judikátu R 4/2008 uzavrel, že zmluva o budúcej zmluve pôsobí len medzi účastníkmi tejto zmluvy. Nedodržanie záväzku budúceho predávajúceho vyplývajúceho zo zmluvy o budúcej zmluve a následné uzatvorenie kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti s treťou osobou nespôsobuje bez ďalšieho neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o budúcej zmluve zaniknú pre nemožnosť plnenia. Upriamil pozornosť na to, že konanie o neplatnosť predmetnej kúpnej zmluvy vedené na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 6C/586/2008 bolo právoplatne zastavené dňa 01.12.2011 z dôvodu späťvzatia žaloby, z čoho vyvodil, že vznikom vlastníckeho práva tretej osoby k časti pozemku parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 193 m², práva a povinnosti pôvodne žalovanej 1/ a žalovaného zo zmluvy o budúcej zmluve v časti týkajúcej sa prevodu tohto pozemku o výmere 193 m², zanikli z dôvodu nemožnosti plnenia (§ 575 ods. 3 prvá veta časť pred bodkočiarkou Občianskeho zákonníka). Viazaný žalobným návrhom žalobcov mal za to, že v kontexte žalôb o nahradenie prejavu vôle uzavrieť právny úkon (§ 229 C.s.p.) je súd pri svojom rozhodovaní viazaný žalobou tak, že tejto žalobe, čo do podstatných náležitostí daného právneho úkonu, môže len buď vyhovieť, alebo ju zamietnuť, inak povedané, nemôže takejto žalobe vyhovieť len čiastočne (k tomu porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 29.02.2012 sp. zn. 22 Cdo 2358/2010). Pokiaľ by súd rozsudkom, ktorým by nahradil prejav vôle žalovaného, zasiahol do podstatnej náležitosti budúcej zmluvy (v prípade kúpnej zmluvy je to predmet kúpy a kúpna cena), vznikol by stav, ktorého účinky žalobca nezamýšľal vyvolať. Nahradil by totiž prejav vôle žalovaného uzavrieť zmluvu s inou podstatnou náležitosťou ako požadoval žalobca, teda nahradil by prejav vôle žalovaného smerujúci k uzavretiu právneho úkonu s iným obsahom, k uzavretiu akého smerovala vôľa žalobcu. Právoplatnosťou takéhoto rozsudku by nedošlo k uzavretiu právneho úkonu medzi stranami sporu, ako to vyplýva z § 229 C.s.p., keďže by nahradením prejavu vôle žalovaného nedošlo zo strany žalovaného k akceptácii (prijatiu) návrhu žalobcu na uzavretie zmluvy (za tento návrh by bolo potrebné považovať žalobu v znení jej petitu, ktorého súčasťou je aj budúca zmluva) - v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka je totiž prijatie návrhu s obmedzeniami alebo inými zmenami odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh (k tomu porovnaj aj rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.05.2020 sp. zn. 6Co/61/2020). Mal tak za to, že práva a povinnosti žalovaného zo zmluvy o budúcej zmluve ohľadne prevodu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 na pozemku parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 193 m² nepochybne zanikli pre nemožnosť plnenia, je teda zrejmé, že v tejto časti predmetu kúpnej zmluvy nie je žalobcami uplatnený nárok na nahradenie prejavu vôle žalovaného dôvodný a už len na základe tohto čiastkového zistenia by s poukazom na predchádzajúci výklad bolo možné bez ďalšieho žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vo vzťahu k zvyšnej časti žaloby, t.z. právam a povinnostiam žalovaného vyplývajúcim mu zo zmluvy o budúcej zmluve, týkajúcich sa prevodu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na rodinnom dome súp. č. XXX a na pozemku parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 395 m² uviedol, že pri rozhodovaní o nahradení prejavu vôle súd nemôže na podstatných náležitostiach budúcej zmluvy, ktoré boli dohodnuté v zmluve o budúcej zmluve, nič meniť, dopĺňať ani upresňovať a svojim rozsudkom môže nahradiť prejav vôle povinného subjektu uzavrieť budúcu zmluvu len v súlade s obsahom kontraktačnej povinnosti, ktorá mu vyplýva zo zmluvy o budúcej zmluve. V danom prípade z obsahu zmluvy o budúcej zmluve nebolo možno dovodiť, akú kúpnu cenu by mali žalobcovia 1/ a 2/ zaplatiť žalovanému za prevod spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na rodinnom dome súp. č. XXX a na pozemku parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 395 m², nakoľko kúpna cena vo výške 400 000 Sk sa vzťahovala na spoluvlastnícky podiel žalovaného na rodinnom dome a pozemku v jeho pôvodnej výmere. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok na nahradenie prejavu vôle žalovaného uzavrieť kúpnu zmluvu so žalobcami 1/ a 2/ je nedôvodný nielen v časti predmetu kúpnej zmluvy týkajúcej sa prevodu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na pozemku parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 193 m², ale aj v ostatnej časti predmetu kúpy, preto žalobu zamietol.

3. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Keďže žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, súd mu voči žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania, odvolacieho konania ako aj konania o predbežnom opatrení vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C/233/2007 vrátane odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 14Co/96/2008 v rozsahu 100 %, s tým, že žalobcovia 1/ a 2/ sú povinní žalovanému zaplatiť náhradu týchto trov spoločne a nerozdielne. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny

úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia 1/ a 2/ dôvodiac naplnením odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), h) a f) C.s.p.. Namietali, že súd dňa 13.08.2021 pojednával bez prítomnosti žalobcov napriek tomu, že žalobkyňa 2/ podaním zo dňa 10.08.2021 požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že po návrate z Chorvátska musela spolu so žalobcom 1/ absolvovať pobyt v karanténe. Súd mal podľa ich názoru odročiť pojednávanie na krátku dobu, aby mohla preukázať dôvody neúčasti a riadne sa zúčastniť pojednávania a brániť svoje práva. Zároveň namietali, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia nie je presvedčivé, súd sa nevyrovnal s rozhodujúcimi argumentami. Nesúhlasili so závermi súdu, že práva a povinnosti zo zmluvy o budúcej zmluve ohľadne prevodu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na pozemku parc. č. XXX/X zast. Plochy a nádvoria o výmere 193 m² zanikli pre nemožnosť plnenia. Samotný žalovaný v čase konania nedobromyseľne previedol uvedenú parcelu na tretiu osobu. Konštatovanie súdu o nemožnosti plnenia vyvracia dôkaz, a to podpísanie kúpnej zmluvy zo dňa 26.06.2014, kedy žalobca (správne malo byť uvedené „žalovaný“, pozn. odvolacieho súdu) ako výlučný vlastník predmetnej nehnuteľnosti v k.u. A. C. zapísaných na LV č. XXX ako dom s. č. XXX na pozemku C KN č. XXX/X a pozemok parcela CKN XXXX/X o výmere 395 m² prejavil svojim podpisom slobodnú vôľu odpredať tieto nehnuteľnosti kupujúcim, žalobcom, za dohodnutú cenu, čo potvrdilo, že zotráva na predbežnej zmluve. Dôkazom správnosti týchto úvah je i uznesenie o predbežnom opatrení z roku 2008. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a nahradil prejav vôle žalovaného uzavrieť so žalobcami kúpnu zmluvu príp. aby napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že s jeho obsahom nesúhlasí a žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania žalobcov 1/ a 2/ (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), ktorý odvolaním napadli rozhodnutie súdu prvej inštancie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov 1/ a 2/ nie je dôvodné.

7. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pri viazanosti uplatnenými dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), sa v rámci odvolacieho prieskumu môže zaoberať a zaoberal sa iba tými odvolacími dôvodmi a ich obsahovým vymedzením, ktoré žalobcovia výslovne uviedli a skutkovo vymedzil v odvolaní; pri viazanosti dôvodmi odvolania pritom neprichádza do úvahy vyhľadávanie konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo. Z uvedeného potom vyplýva požiadavka aj na kvalitatívne vymedzenie odvolacieho dôvodu z hľadiska skutkovej a právnej argumentácie, nachádzajúca svoj základ v tom, že strana sporu je zodpovedná za to, že bude účinne uplatňovať svoje procesné práva aj v odvolacom konaní. K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

8. Vo vzťahu k namietanému porušeniu práva žalobcov 1/ a 2/ na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.) odvolací súd uvádza, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie.

9. Podľa § 183 ods. 1 C.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

10. Podľa § 183 ods. 3 C.s.p., strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať.

11. Podľa § 183 ods. 4 C.s.p., ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

12. Ustanovenie § 180 C.s.p. umožňuje vec prejednať v neprítomnosti účastníka, ktorý sa, aj keď bol riadne predvolaný, nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Z tohto predpokladu vychádza aj ustanovenie § 183 ods. 1 C.s.p., v zmysle ktorého pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Odvolací súd zdôrazňuje, že za dôležitý dôvod možno považovať len závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia strane sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existenciu týchto okolností je pritom povinný tvrdiť a preukázať strana sporu. Pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za vážne okolnosti a teda ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani ich kritériá, tieto by mali byť vyvodzované zo skutočností, ktoré sú vo vzťahu k prebiehajúcemu súdnemu konaniu a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážne, svojou povahou znemožňujúce sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, tzn. svojou povahou znemožňujúce každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania a sú súčasne ospravedlniteľné (všeobecne prijímané ako odpustiteľné), nepredvídateľné (nepredvídané alebo neočakávané), neodvrátiteľné (neumožňujúce sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhle, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúce sporovej strane, uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (NS SR sp. zn. 3Cdo 181/2008, 4Cdo 78/2010 z 20.04.2010). Odvolací súd zároveň dodáva, že dôležitý dôvod podľa § 183 ods. 1 C.s.p. je taký dôvod, pre ktorý sporová strana zmeškala pojednávanie vo veci, ktorý ako prekážka sa vyznačuje závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti. Päťdňová lehota na prípravu pojednávania v zmysle ustanovenia § 178 ods. 2 C.s.p. je hlavne lehotou pre stranu sporu, aby mala možnosť sa na pojednávanie pripraviť, pričom pod prípravu pojednávania je možné zahrnúť aj jej právo na zvolenie si advokáta. Vážnymi okolnosťami sú len také okolnosti, ktoré nastali neočakávané, boli príčinou, že sa strana sporu nemohla na pojednávanie dostaviť, resp. na pojednávanie pripraviť. Za vážny a ospravedlniteľný dôvod nie je možné považovať okolnosť, ktorá strane sporu bola známa.

13. Naplnenie citovaného odvolacieho dôvodu odvolateľa odôvodnili tým, že súd prvej inštancie pojednával dňa 13.08.2021 bez ich prítomnosti napriek žiadosti žalobkyne 2/ o odročenie pojednávania. Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že postup súdu prvej inštancie v súdnej veci neodporoval ustanoveniam Civilného sporového poriadku, ako argumentujú žalobcovia. Žalobcovi 1/ bolo predvolanie na termín pojednávania nariadeného na deň 13.08.2021 doručené už dňa 19.05.2021 a žalobkyňa 2/ bolo predvolanie na termín pojednávania nariadeného na deň 13.08.2021 doručené dňa 19.05.2021, teda v dostatočnom predstihu, aby sa mohli pripraviť na predmetné pojednávanie, prípadne si zabezpečiť právne zastúpenie. Na to, aby súd mohol posúdiť dôležitosť dôvodu na odročenie pojednávania je potrebné, aby strana ňou uvádzaný dôvod na odročenie pojednávania preukázala. V danom prípade žalobkyňa 2/ neuviedla ani nepreukázala ňou tvrdené skutočnosti, t.z. nepreukázala, že bola na dovolenke v Chorvátsku, neuviedla ani v akom období mala byť bola na dovolenke v Chorvátsku ani kedy sa z dovolenky vrátila/ vrátili, ani neuviedla, či sú/nie sú plne zaočkovanou osobou (§ 1 ods. 4 Vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky, ktorou sa nariaďujú opatrenia pri ohrození verejného zdravia ku karanténym povinnostiam osôb po vstupe na územie Slovenskej republiky č. 231. účinné od 16.07.2021), preto súd ani nemohol vyhodnotiť, či sa na žalobcov vzťahuje izolácia v domácom prostredí alebo karanténnom ubytovacom zariadení, príp. do akého času. Zároveň nemožno opomenúť skutočnosť, že žalobkyňou 2/ tvrdená príčina znemožňujúca jej/im zúčastniť sa pojednávania nariadeného na deň 13.08.2021, nebola svojou povahou, nepredvídateľnou. V prípade plánovania dovolenky v období protipandemických opatrení mimo územia SR, a to v období predchádzajúcom

termínu nariadeného pojednávania, za stavu, že žalobcovia neudelili plnomocenstvo na zastupovanie v konaní, abscentuje kritérium nepredvídateľnosti. Za dôležitý dôvod, danosť ktorého bráni súdu prejednať vec v neprítomnosti účastníka treba považovať okolnosť akútneho ochorenia účastníka, resp. jeho zástupcu v deň pojednávania, ktoré si vyžaduje lekárske ošetrenie, musí vzhľadom na prekážku, ktorá mu v tom bráni, vyznačovať nepredvídateľnosťou, závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti. Prítom môže ísť nielen o udalosti majúce objektívnu povahu (nezávisle od vôle účastníka), ale aj okolnosti spôsobené samotným účastníkom alebo ním inak zavinené, ak ich možno v danej situácii považovať za dôležité. Nemožno opomenúť, že dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť strany sporu, je na posúdení súdu, ktorý túto dôvodnosť posudzuje vždy podľa konkrétnych individuálnych okolností prípadu. Vzhľadom na uvedené odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v danej veci postupoval v súlade s § 183 ods. 1, 4 C.s.p., ak pojednávanie nariadené na 13.08.2021 neodročil. Nebolo možné ani vytknúť súdu prvej inštancie, že žalobkyňu 2/ v dostatočnom predstihu neupovedomil, že dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý (ust. § 183 ods. 4 C.s.p.), nakoľko táto v žiadosti o odročenie pojednávania nespĺnila svoju povinnosť, a to v podaní uviesť svoje telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju bolo možné upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania. Svojím konaním (nekonaním) a predovšetkým absenciou kontaktných údajov v predmetnom podaní, tak súdu prvej inštancie znemožnila bezodkladne ju upovedomiť o tom, že dôvod ňou uvádzaný na odročenie pojednávania nie je dôležitý. Z obsahu spisu vyplýva, že súd sa pokúsil zisťovať telefonický kontakt na žalobkyňu 2/, avšak neúspešne, preto jej oznámenie o vybavení žiadosti o odročenie pojednávania doručoval písomne. Pokiaľ odvolatelia uvádzali, že súd nevzhladol na pandemickú situáciu, kedy žiaden advokát nevezme na seba riziko stretnúť sa s klientom a prevziať zastúpenie, je potrebné uviesť, že I. J. K. v konaní žalobcov 1/ a 2/ už zastupovala (od 17.02.2012 do 22.08.2012) a I. J. K. žalobcovi 1/ a 2/ opätovne udelili plnomocenstvo na zastupovanie v konaní dňa 29.09.2021. Povinnosťou súdu tak bolo postupovať v konaní tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá (čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku) a zároveň je jeho oprávnením odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, prípadne vedu k nedôvodným prieťahom v konaní (čl. 5 Základných princípov Civilného sporového poriadku). Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie svojím procesným postupom neznemožnil žalobcom, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2020, sp.zn. 2Cdo/84/2020). Postupom súdu, ktorý sa nepriechi zákonu, preto nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces.

14. Vo vzťahu k námietkam odvolateľov, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. V podanom odvolaní odvolatelia vyslovili nesúhlas so závermi súdu prvej inštancie v bode 29 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, že práva a povinnosti zo zmluvy o budúcej zmluve ohľadne prevodu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na pozemku parc. č. XXX/X zast. plochy a nádvoria o výmere 193 m² zanikli pre nemožnosť plnenia. Z obsahu Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 05.06.2006 vyplýva, že touto zmluvou sa pôvodne žalovaná 1/ a žalovaný ako budúci predávajúci zaviazali uzavrieť so žalobcovia 1/ a 2/ ako budúci kupujúci zmluvu predmetom ktorej mal byť prevod nehnuteľnosti vedené na Katastrálnom úrade v Bratislave, Správe katastra Malacky, zapísané na LV č. XXX, k. ú. A. C., a to pozemok parc. č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 588 m² s rodinným domom súp. č. XXX, postaveným na parc. č. XXX/X, ktoré nehnuteľnosti boli v podielovom spoluvlastníctve pôvodne žalovanej 1/ a žalovaného, so spoluvlastníckym podielom každého z nich o veľkosti 1/2 k celku, a to za kúpnu cenu 800 000 Sk. Zmluva o budúcej zmluve bola účinnou len medzi jej účastníkmi, t.z. medzi pôvodne žalovanou 1/ a žalovaným a žalobcami. V konaní nebolo sporným, že pôvodne žalovaná 1/ a žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie previedli časť pozemku parc. č. XXX/X - zastavaná plocha vo výmere 193 m² na L. H. M., t.z. na tretiu osobu, vo vzťahu ku ktorému nemala zmluva o budúcej zmluve účinky. Preto sú správne závery súdu prvej inštancie, že práva a povinnosti žalovaného zo zmluvy o budúcej zmluve ohľadne prevodu spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1 na pozemku parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 193 m² nepochybne zanikli pre nemožnosť plnenia.

Správnosť týchto záverov potvrdzuje aj návrh Kúpnej zmluvy zo dňa 26.04.2014, na ktorú odkazovali v podanom odvolaní i žalobcovia, keďže jej predmetom je prevod nehnuteľností vo výlučnom vlastníctve žalovaného (pozemku parc. registra „C“ č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoría vo výmere 395 m², a stavby rodinného domu súp. č. XXX na parc. č. XXX/X), nie i prevod pozemku parc. č. XXX/X - zastavané plochy a nádvorie o výmere 193 m², vo vzťahu ku ktorému súd konštatoval nimi namietanú nemožnosť plnenia.

16. V podanom odvolaní odvolateľa uplatnili aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.). Citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené. Nakoľko v podanom odvolaní odvolateľa uvádzaný odvolací dôvod nekonkretizovali, nebolo úlohou odvolacieho súdu vyhľadávať konkrétnych skutočností v napadnutom rozhodnutí súdu prvej inštancie a jeho postupe, ktoré by bolo možné prípadne podradiť pod niektorý zo zákonných dôvodov odvolania, pretože je neprípustné, aby odvolací súd sám vyhľadával konkrétne vady rozhodnutia alebo postupu súdu prvej inštancie v neprospech strany, ktorá odvolanie nepodala a v prospech ktorej napadnuté rozhodnutie vyznelo.

17. V podanom odvolaní ďalej odvolateľa namietali, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočným spôsobom neodôvodnil, keď sa nevysporiadal so všetkými námietkami uvádzanými žalobcami pred súdom prvej inštancie. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia má odvolací súd za to, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je odôvodnené dostatočne a presvedčivo. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Samotný fakt, že odvolateľa sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňujú ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe žalobcov nevyhovel. Napadnutý rozsudok tak nie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil ani právo sporových strán na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak súd prvej inštancie ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj podrobne vyhodnotil.

18. Vo vzťahu k ostatným odvolacím námietkam odvolateľov odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto na zostávajúcu odvolaciu argumentáciu odvolateľov odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

19. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd konštatuje, že obsah odvolania žalobcov nebol spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých prvoinštančný súd založil svoje rozhodnutie.

20. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil, pričom k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie (vo výroku II. o trovách konania) pristúpil len formálne za účelom jeho správnej formulácie a vykonateľnosti v súlade s ust. § 232 ods. 1 C.s.p. (rozsudok NS SR zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6 Cdo 222/2016, sp. zn. 7Cdo/134/2017).

Výrok o nároku na náhradu trov konania, aby bol tento vykonateľný, musí podľa NS SR: „zodpovedať aj formulácia výroku o trovách konania, t.j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.“ Odvolací súd zohľadnil skutočnosť, že osobitné rozdeľovanie náhrady trov konania na jednotlivé štádiá by bolo neúčelné a v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ustálenú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, keďže prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 350/09). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p., tak že v odvolacom konaní úspešný žalovaný má proti neúspešným žalobcom 1/ a 2/ zaviazaným spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).